

KANCELARIA SENATU

BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

BKS/DPK/134/30021/14 WW

Warszawa, dnia 20 października 2014 r.

78-20/14

Nr: 30021	Data wpływu 8 i 29 lipca 2014 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 14 października 2014 r.

RACHUNKOWOŚĆ

TEMAT

**UPROSZCZENIA W RACHUNKOWOŚCI
DLA ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja zbiorowa

Krajowy Sztab Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej z siedzibą w Łodzi.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą mającą na celu zwolnienie stowarzyszeń z obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdań finansowych określonych w ustawie o rachunkowości.

W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości postuluje się wprowadzić w art. 2 (określającym zakres podmiotowy ustawy) następujące zmiany:

1. w ust. 1 pkt 2 przed wyrazami „osób fizycznych” dodaje się wyrazy „stowarzyszeń nieprowadzących działalności gospodarczej oraz”;
2. w ust. 2 przed wyrazami „Osoby fizyczne” dodaje się wyrazy „Stowarzyszenia nieprowadzące działalności gospodarczej oraz”.

UZASADNIENIE WNOSZĄCYCH PETYCJE:

Krajowy Sztab Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej, reprezentowany przez prezesa zarządu, wystąpił do Senatu o wprowadzenie zmian mających na celu zwolnienie stowarzyszeń z obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdań finansowych zgodnie z ustawą o rachunkowości.

Wnoszący petycję podają, że od wielu już lat postulują zwolnienie stowarzyszeń od prowadzenia ewidencji zdarzeń z ustawy o rachunkowości na rzecz ewidencji podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Obecnie stowarzyszenia non-profit traktowane są tak samo jak przedsiębiorstwa, które osiągają przychody ponad 1 200 000 euro, co w ich opinii jest bezzasadne i niezrozumiałe. Jest też jednym z głównych czynników hamujących rozwój stowarzyszeń, a w wielu przypadkach powoduje ich likwidację.

W opinii autorów petycji konieczność prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdań finansowych w przypadku stowarzyszeń nieprowadzących działalności gospodarczej, a jedynie działania non-profit, jest „praktycznie tylko sztuką dla sztuki”, w ramach aktywności tych organizacji nie powstaje obowiązek podatkowy, a są traktowane bardziej restrykcyjnie niż spółki osiągające kilkumilionowe przychody. Stowarzyszenia rozliczają się z urzędami skarbowymi, co daje pełną możliwość kontrolowania ich działalności. Ponadto, otrzymywane przez nie subwencje są rozliczone z podmiotami, które je przyznają.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r., poz. 330 ze zm.) w art. 1 określa zasady rachunkowości, tryb badania sprawozdań finansowych przez

biegłych rewidentów oraz zasady wykonywania działalności w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Ustawa była nowelizowana w lipcu 2014 r., a efektem zmian jest wprowadzenie definicji jednostek mikro oraz uproszczeń w zakresie sporządzania sprawozdania finansowego przez te jednostki.

Zakres podmiotowy ustawy określa art. 2, stanowi jakie jednostki mają obowiązek lub możliwość stosowania ustawy o rachunkowości. Przepisy ustawy stosuje się, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 1–7, do mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu w Polsce:

- spółek handlowych (osobowych i kapitałowych, w tym również w organizacji) oraz spółek cywilnych, z zastrzeżeniem pkt 2, a także innych osób prawnych, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego (pkt 1),
- osób fizycznych, spółek cywilnych i spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 1 milion 200 tysięcy euro (pkt 2),
- jednostek organizacyjnych działających na podstawie przepisów: Prawa bankowego, o obrocie papierami wartościowymi, o funduszach inwestycyjnych, o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, bez względu na wielkość przychodów (pkt 3),
 - gmin, powiatów, województw i ich związków, a także (pkt 4),
 - a) państwowych, gminnych, powiatowych i wojewódzkich jednostek budżetowych,
 - b) gminnych, powiatowych i wojewódzkich zakładów budżetowych,
- jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek, o których mowa w pkt 1 i 2 (pkt 5),
- oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (pkt 6),
- jednostek niewymienionych w pkt 1–6, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów samorządu terytorialnego lub funduszy celowych – od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane (pkt 7).

Artykuł 2 ust. 2 stanowi, że osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie mogą stosować zasady rachunkowości określone ustawą również od początku następnego roku obrotowego, jeżeli ich przychody netto ze

sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 1 miliona 200 tysięcy euro – w tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani do zawiadomienia o tym właściwego urzędu skarbowego.

Słownik pojęć używanych w ustawie zawiera art. 3. Przez rok obrotowy rozumie się rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych, stosowany również do celów podatkowych. Rok obrotowy lub jego zmiany określa statut lub umowa, na podstawie której utworzono jednostkę. Jeżeli jednostka rozpoczęła działalność w drugiej połowie roku obrotowego, to można księgi rachunkowe i sprawozdanie finansowe za ten okres połączyć z księgami rachunkowymi i sprawozdaniem finansowym za rok następny. W przypadku zmiany roku obrotowego pierwszy po zmianie rok obrotowy powinien być dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy (art. 3 ust. 1 pkt 9).

Aktywa to kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które spowodują w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych (art. 3 ust. 1 pkt 12).

Jednostkami mikro w rozumieniu ustawy (art. 3 ust. 1a pkt 1–3) są:

- spółki akcyjne, spółki z o.o. oraz spółki komandytowo-akcyjne, inne osoby prawne a także oddziały przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, które w roku obrotowym, za który sporządzają sprawozdanie finansowe, oraz w roku poprzedzającym rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości: na koniec roku obrotowego sumy 1,5 miliona zł aktywów bilansu, 3 milionów zł przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy i średniorocznego zatrudnienia 10 osób, w przeliczeniu na etaty,

- stowarzyszenia, związki zawodowe, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, fundacje, społeczno-zawodowe organizacje rolników, organizacje samorządu zawodowego, jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej,

- osoby fizyczne, spółki cywilne i spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły nie mniej niż równowartość w walucie polskiej 1 200 000 euro i nie więcej niż 2 000 000 euro.

Na mocy art. 4 ust. 1–4 jednostki (podmioty i osoby fizyczne) obowiązane są stosować zasady (politykę) rachunkowości, rzetelnie i jasno przedstawiając sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy. Zdarzenia, w tym operacje gospodarcze, ujmuje się w księgach rachunkowych i wykazuje w sprawozdaniu finansowym.

Rachunkowość jednostki obejmuje:

- przyjęte zasady (politykę) rachunkowości oraz prowadzenie, na podstawie dowodów księgowych, ksiąg rachunkowych, ujmujących zapisy zdarzeń w porządku chronologicznym i systematycznym,

- okresowe ustalanie lub sprawdzanie drogą inwentaryzacji rzeczywistego stanu aktywów i pasywów oraz ich wycenę i ustalanie wyniku finansowego,

- sporządzanie sprawozdań finansowych oraz gromadzenie i przechowywanie dowodów księgowych oraz pozostałej dokumentacji przewidzianej ustawą,

- poddanie badaniu, składanie do właściwego rejestru sądowego, udostępnianie i ogłaszanie sprawozdań finansowych w przypadkach przewidzianych ustawą.

Jednostka może w ramach zasad rachunkowości stosować uproszczenia, jeżeli nie wywiera to istotnie ujemnego wpływu na realizację obowiązku stosowania tych zasad.

Ustawa w art. 6 stanowi, że w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty związane z tymi przychodami dotyczące roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty.

Poszczególne składniki aktywów i pasywów wycenia się stosując rzeczywiście poniesione na ich nabycie (wytworzenie) ceny (koszty), z zachowaniem zasady ostrożności (art. 7 ust. 1).

Jednostka mikro (w tym m.in. stowarzyszenia) może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie składników aktywów i pasywów (art. 7 ust. 2a).

Ustawa kwestie związane z prowadzeniem ksiąg rachunkowych reguluje w art. 9–25. Zgodnie z art. 10 ust. 1 jednostka powinna posiadać dokumentację opisującą w języku polskim przyjęte przez nią zasady (politykę) rachunkowości, a dotyczące m.in:

- określenia roku obrotowego i wchodzących w jego skład okresów sprawozdawczych,
- metod wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego,
- sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Regulacje zawarte w art. 28–44 dotyczą sposobu wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego jednostki. Art. 28 określa parametry wyceny oraz sposób wyceny dla poszczególnych składników bilansu oraz minimalną częstotliwość dokonywania wyceny poszczególnych pozycji bilansowych – nie rzadziej niż na dzień bilansowy.

Na mocy art. 28 ust. 6 za wartość godziwą przyjmuje się kwotę, za jaką dany składnik aktywów mógłby zostać wymieniony, pomiędzy zainteresowanymi i niepowiązаныmi ze sobą stronami. Wartość godziwą instrumentów finansowych znajdujących się w obrocie na aktywnym rynku stanowi cena rynkowa pomniejszona o koszty związane z przeprowadzeniem

transakcji. Cenę rynkową aktywów finansowych posiadanych przez jednostkę oraz zobowiązań finansowych, stanowi zgłoszona na rynku bieżąca oferta kupna, natomiast cenę rynkową aktywów finansowych.

Art. 28 ust. 8a stanowi o skorygowanej cenie nabycia aktywów finansowych i zobowiązań finansowych. Jednostka mikro nie wycenia aktywów i pasywów według wartości godziwej (ceny rynkowej) i skorygowanej ceny nabycia (art. 28a).

Regulacje zawarte w art. 45–54 dotyczą sprawozdania finansowego jednostki. Na mocy art. 45 ust. 2 sprawozdanie finansowe składa się z: bilansu, rachunku zysków i strat, informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia. Załącznik nr 4 do ustawy zawiera zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym dla jednostek mikro. W bilansie wykazuje się stany aktywów i pasywów na dzień kończący bieżący i poprzedni rok obrotowy (art. 46 ust. 1).

Dla jednostek mikro bilans powinien zawierać informacje zwarte w załączniku nr 4 do ustawy (art. 46 ust. 5 pkt 4).

Na mocy art. 47 ust. 1 w rachunku zysków i strat wykazuje się oddzielnie przychody, koszty, zyski i straty oraz obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego za bieżący i poprzedni rok obrotowy. Rachunek zysków i strat dla jednostek mikro powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym – w załączniku nr 4 do ustawy (art. 47 ust. 4 pkt 4).

Art. 48 ust. 1–2 reguluje kwestie dotyczące zakresu informacji dodatkowej niezbędne w sprawozdaniu finansowym. Jednostka mikro może nie sporządzać informacji dodatkowej, pod warunkiem że przedstawi informacje uzupełniające do bilansu określone w załączniku nr 4 do ustawy (art. 48 ust. 3).

Ustawa w art. 48a ust. 1 stanowi, że zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym obejmuje informacje o zmianach poszczególnych składników kapitału własnego za bieżący i poprzedni rok obrotowy określone w załącznikach do ustawy dla wymienionych jednostek. Jednostka mikro może nie sporządzać zestawienia zmian w kapitale własnym (art. 48a ust. 3).

Zgodnie z art. 48b ust. 1 rachunek przepływów pieniężnych sporządzony metodą bezpośrednią albo pośrednią, zależnie od wyboru dokonanego przez kierownika jednostki, wykazuje dane za bieżący i poprzedni rok obrotowy. Jednostka mikro może nie sporządzać rachunku przepływów pieniężnych, o którym mowa wyżej (art. 48b ust. 4).

Na mocy art. 49a przyjmuje się, że sprawozdanie finansowe sporządzone przez jednostkę mikro z zastosowaniem przepisów, o których mowa wyżej, przedstawia rzetelnie i jasno sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy tej jednostki.

PRACE LEGISLACYJNE:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości opracowany został przez resort finansów (projekt z 22 lipca 2013 r.), 25 lipca 2013 r. skierowany do uzgodnień zewnętrznych. Uwagi do projektu ustawy zgłosiła m.in. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych. W opinii Federacji należy zezwolić organizacjom pozarządowym, które prowadzą działalność gospodarczą korzystać z uproszczeń dostępnych przedsiębiorcom, zachowując odpowiednią skalę rozmiaru działalności. Najszybszym sposobem, choć wyłącznie tymczasowym, byłoby rozszerzenie zakresu podmiotów prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów z art. 24a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych o organizacje pozarządowe.

Rada Ministrów 4 marca 2014 r. przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości i skierowała go do prac w parlamencie. Do Sejmu projekt wpłynął 20 marca 2014 r. (druk sejmowy nr 2245), po przejściu procedury legislacyjnej Sejm uchwalił ustawę z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o rachunkowości. Do Senatu ustawa wpłynęła 11 czerwca 2014 r. (druk senacki nr 661) i została przez Marszałka Senatu skierowana do Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. 18 czerwca 2014 r. komisja rozpatrzyła ustawę, w posiedzeniu komisji uczestniczył Prezes Społecznej Krajowej Sieci Ratunkowej, który stwierdził, że od wielu lat stowarzyszenia, zwłaszcza nieprowadzące działalności gospodarczej, sygnalizują problem obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych – zgodnie z ustawą o rachunkowości, gdyż stanowi to barierę w ich rozwoju. Często organizacje te rezygnują z prowadzenia działalności z powodu braku środków finansowych na zatrudnienie księgowego (miesięcznie około 2 tys. zł). Zgłosił do ustawy dwie poprawki (wniosek petycyjny).

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Dorota Podedworna-Tarnowska stwierdziła, że rząd jest przeciwny rozszerzaniu katalogu jednostek zwolnionych od stosowania ustawy o rachunkowości. Intencją zmian nie było rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy, tylko przeciwnie, uszczelnienie systemu. Wszystkie bowiem osoby prawne prowadzące księgi rachunkowe, bez względu na wysokość osiąganych przychodów ze sprzedaży produktów, towarów i operacji finansowych podlegają przepisom ustawy o rachunkowości. Przywołała art. 9 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym „podatnicy są obowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej, zgodnie z odrębnymi przepisami, w sposób zapewniający określenie wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok podatkowy, a także do uwzględnienia w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacji niezbędnych do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych zgodnie z przepisami art. 16a–16m”.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych zaproponowała poprawki do ustawy (wnioski prezesa Społecznej Krajowej Sieci Ratunkowej nie uzyskały poparcia) i przygotowała sprawozdanie (druk nr 661 A).

Na 57. posiedzeniu Senatu 3 lipca 2014 r. podczas debaty nad ustawą z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie rachunkowości przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów Publicznych podkreślił, że komisja wykazuje gotowość do pracy nad zmianą ustawy o rachunkowości w kierunku dalszego uproszczenia rachunkowości dla małych organizacji pozarządowych. Komisja może podjąć w tym zakresie działania, jeżeli organizacje pozarządowe przygotowują wstępne założenia inicjatywy ustawodawczej dotyczące tej problematyki.

Senator Mieczysław Augustyn – wiceprzewodniczący Parlamentarnego Zespołu do Spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi wyraził zadowolenie, że stowarzyszenia i fundacje nieprowadzące działalności gospodarczej będą mogły korzystać z uproszczeń w rachunkowości. Stwierdził, że uproszczenia są ciągle dolegliwe dla małych stowarzyszeń, które stanowią ponad 80% wszystkich organizacji, a osiągają przychody do 10 tys. zł w roku, głównie ze składek członkowskich. Parlamentarny Zespół podejmie ten problem, w celu przygotowania dalszych uproszczeń, aby mogły powstawać nowe organizacje, a osoby które poświęcają swój czas w interesie dobra publicznego, nie powinny być nadmiernie obciążane.

Senator Jan Rulewski zgłosił do ustawy dwie poprawki (wniosek petycyjny).

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych rozpatrzyła wnioski zgłoszone w toku debaty 3 lipca 2014 r. nad ustawą o zmianie ustawy o rachunkowości i przygotowała sprawozdanie wraz z zestawieniem wniosków (druk nr 661 Z). Poprawki do ustawy zgłoszone przez senatora Jana Rulewskiego nie uzyskały poparcia Senatu.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.) w art. 1 ust. 1 reguluje zasady:

- prowadzenia działalności pożytku publicznego przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych i współpracy organów administracji publicznej z tymi organizacjami,
- uzyskiwania przez organizacje pozarządowe statusu organizacji pożytku publicznego oraz funkcjonowania tych organizacji, sprawowania nadzoru nad prowadzeniem działalności pożytku publicznego, tworzenia i funkcjonowania rad działalności pożytku publicznego.

Na mocy art. 3 ust. 1 działalnością pożytku publicznego jest działalność społecznie użyteczna, prowadzona przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w ustawie. Organizacjami pozarządowymi są: niebędące jednostkami sektora finansów publicznych, w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, niedziałające w celu

osiągnięcia zysku osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4 (partii politycznych oraz fundacji przez nie utworzonych, związków zawodowych i organizacji pracodawców, samorządów zawodowych).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 prowadzenie przez organizacje pozarządowe i inne podmioty (stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, spółdzielnie socjalne, spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które nie działają w celu osiągnięcia zysku i przeznaczają cały dochód na cele statutowe oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników) nieodpłatnej i odpłatnej działalności pożytku publicznego lub działalności gospodarczej

– wymaga rachunkowego wyodrębnienia tych form działalności w stopniu umożliwiającym określenie przychodów, kosztów i wyników każdej z tych działalności, z zastrzeżeniem przepisów o rachunkowości.

Organizacja pożytku publicznego sporządza roczne sprawozdanie merytoryczne z działalności, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, oraz roczne sprawozdanie finansowe, zgodnie z ustawą o rachunkowości (art. 23 ust. 1 i 2).

Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 ze zm.) w art. 2 stanowi, że stowarzyszenie jest dobrowolnym, samorządnym, trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych. Stowarzyszenie samodzielnie określa swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne oraz uchwała akty wewnętrzne dotyczące jego działalności. Swoją działalność opiera na pracy społecznej członków, do prowadzenia swych spraw może zatrudniać pracowników.

Stowarzyszenie podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, o ile przepis ustawy nie stanowi inaczej (art. 8 ust. 1). Co najmniej piętnaście osób, zakładających stowarzyszenie, uchwała statut i wybiera komitet założycielski.

Majątek stowarzyszenia powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z własnej działalności oraz z ofiarności publicznej (art. 33–35). Stowarzyszenie może przyjmować darowizny, spadki i zapisy, korzystać z ofiarności publicznej oraz prowadzić działalność gospodarczą i otrzymywać dotacje. Dochód z działalności gospodarczej stowarzyszenia służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między jego członków.

O prowadzeniu ewidencji za pomocą podatkowej księgi przychodów i rozchodów stanowią przepisy art. 24a ust. 1 i 4 **ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych** (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 ze zm.). Podatkową księgę przychodów

i rozchodów obowiązane są prowadzić osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie wykonujące działalność gospodarczą, jeżeli ich przychody, w rozumieniu art. 14 tej ustawy, za poprzedni rok podatkowy nie przekroczyły co najmniej równowartości w złotych kwoty 1 200 000 euro.

Prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów reguluje **rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów** (Dz. U. z 2014 r. poz. 1037). Określa ono także warunki, jakim powinna odpowiadać księga, aby stanowiła dowód pozwalający na ustalenie zobowiązań podatkowych, szczegółowy zakres obowiązków związanych z jej prowadzeniem, a także terminy zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o prowadzeniu księgi.

Prezydium Parlamentarnego Zespołu ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi 23 lipca 2014 r. odbyło posiedzenie poświęcone zmianom w ustawie o rachunkowości, w celu zwolnienia organizacji pozarządowych z obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych. Senator Mieczysław Augustyn – wiceprzewodniczący Parlamentarnego Zespołu przypomniał, że problem został zgłoszony przez organizacje współpracujące z Parlamentarnym Zespołem. Posiedzenie Prezydium miało na celu ustalenie, w jakim trybie zostaną zainicjowane prace nad projektem dla umożliwienia dalszego uproszczenia rachunkowości. Zaproponowano, aby Rada Działalności Pożytku Publicznego rozpoczęła prace w tym zakresie.

INFORMACJE DODATKOWE:

Nowe regulacje dotyczące uproszczeń w rachunkowości weszły w życie 5 września 2014 r. na mocy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o rachunkowości.

Ustawa częściowo wdraża Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, w odniesieniu do jednostek mikro.

Jednostki typu mikro będą mogły sporządzać skrócone sprawozdanie finansowe, w którym będą uwzględniały jedynie podstawowe informacje z bilansu oraz rachunku zysków i strat. Zniesiony został również obowiązek sporządzania informacji dodatkowej, pod warunkiem, że niektóre dane będą ujawnione w informacjach dołączonych do bilansu. Zakres danych, które powinny być ujawnione w informacjach uzupełniających do bilansu, takich jak na przykład kwoty wszelkich zobowiązań finansowych, w tym gwarancji i poręczeń dla jednostek mikro, został określony w załączniku nr 4 do ustawy.

REKOMENDACJE BIURA:

Ustawa o rachunkowości wyznacza ramy prawne prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdań finansowych. Ostatnią nowelizacją wprowadzono do ustawy nową kategorię podmiotów – jednostki mikro, które mogą stosować uproszczoną sprawozdawczość finansową i dzięki temu zmniejszać obciążenia administracyjne (kosztowe i czasowe).

Rozpatrując propozycje zmian w niniejszej petycji należy podkreślić, że:

- autorzy petycji postulują podjęcie prac legislacyjnych dotyczących zmiany ustawy o rachunkowości, gdyż w ich opinii, wprowadzona uproszczona rachunkowość dla stowarzyszeń nieprowadzących działalności gospodarczej jest wciąż niesatysfakcjonująca. Te społeczne organizacje w dalszym ciągu nie posiadają środków finansowych na prowadzenie ksiąg rachunkowych, co w przyszłości będzie skutkowało dalszym ograniczeniem ich rozwoju,

- w opinii Parlamentarnego Zespołu do Spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi uproszczona rachunkowość jest wciąż uciążliwa dla małych stowarzyszeń. Potrzebne jest dalsze zniesienie ustawowych ograniczeń, które powstrzymują osoby społecznie zaangażowane od zakładania stowarzyszeń, fundacji i innych organizacji obywatelskich,

- senacka Komisja Budżetu i Finansów Publicznych wykazuje gotowość do pracy nad zmianą ustawy o rachunkowości w kierunku zmniejszenia obciążeń w zakresie ewidencjonowania zdarzeń przez małe organizacje pozarządowe, po przedstawieniu przez te podmioty założeń inicjatywy ustawodawczej w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe informacje, Biuro Komunikacji Społecznej dostrzega możliwość podjęcia prac nad petycją.

OPRACOWAŁA

Wanda Wójtowicz

WICEDYREKTOR

Andrzej Dziubecki